

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/80/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201275
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201275.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Cayo Blanco, s.r.o., Rakovice 115, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Kolárikom, Sokolíkova 15, Bratislava proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, Bratislava za účasti: TATRAVAGÓNKA, a.s., Štefánikova 887/53, Poprad, zastúpeného advokátom Mgr. Milošom Čičmancom, Rastislavova 3468/36, Poprad o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 189-6000/2011-ON/54 zo dňa 14.7.2011 o odvolaní žalovaného a pribratého účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 133/2011-76 zo dňa 26. apríla 2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 133/2011-76 zo dňa 26. apríla 2013 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a** ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného č. 189-6000/2011-ON/54 zo dňa 14.7.2011 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 66 € za súdny poplatok a 392,73 € za právne zastúpenie do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Krajský súd tak rozhodol po zistení, že žalovaný pri rozhodovaní v danej veci postupoval formalisticky, neberúc do úvahy legitímne očakávania žalobcu, ktoré sa v tomto prípade krajskému súdu javili byť dôvodné. Tieto spočívajú v tom, že okamžikom doručenia oznámenia o výbere najvhodnejšej ponuky uchádzača vzniká kontrolovanému povinnosť zmluvu uzavrieť, ktorá je v niektorých prípadoch prelomená možnosťou zrušiť zadávacie konanie, avšak len za situácie, že toto zrušenie vyvolá objektívna skutočnosť, ktorá podľa názoru krajského súdu v danej veci preukázaná nebola. Preto vybranému uchádzačovi vzniklo výberom najvhodnejšej ponuky legitímne očakávanie na uzavretie zmluvy na predmet verejnej zákazky za podmienky stanovenej v dohode. Krajský súd ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že ak proces verejného obstarávania môže skončiť buď jeho zrušením alebo uzavretím zmluvy, potom musí platiť, že, ak neexistuje legitímny dôvod na zrušenie verejného obstarávania potom trvá zákonná povinnosť obstarávateľa uzavrieť s víťazným uchádzačom zmluvu v lehote viazanosti ponúk. V prípade, že by existovala v procese verejného obstarávania možnosť skončiť

tento proces zrušením, potom musí byť konané tak, že kontrolovaný musí uviesť pravé dôvody takéhoto rozhodnutia o zrušení, ktoré však nesmú byť v rozpore so zásadami rovnakého zaobchádzania, zákazu diskriminácie a transparentnosti. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalobcu a čiastočne aj žalovaného čo do porovnania ceny tovarov bez toho, aby boli zohľadnené obchodné podmienky na dodanie predmetu zákazky, pričom ak kontrolovaný stanoví špecifické podmienky na dodanie predmetu zákazky, musí počítať s tým, že uchádzač si do ceny zahrnul zvýšené náklady spojené s plnením zmluvy. Pokiaľ zadávateľ svoje požiadavky týmto smerom neupravil riadne v súťažných podmienkach, potom nemôže túto okolnosť vyčítať súťažiteľovi. Preto, ak žalovaný nezistil existenciu skutočného dôvodu na zrušenie verejného obstarávania aj jeho legitímnosť, potom sa ani nemohol vyporiadať s otázkou, či bolo alebo nebolo verejné obstarávanie zrušené v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní a nemohol ani uložiť kontrolovanému povinnosť vykonať adekvátne kroky na nápravu porušenia zákona o verejnom obstarávaní. Keďže žalovaný konštatoval nezákonnosť v postupe kontrolovaného, ktorú videl v materiálnych pochybeniach, potom krajskému súdu nebolo jasné, prečo žalovaný vo veci nariadil iba formálne procedurálne úpravy. Z uvedeného hľadiska bol postup žalovaného podľa názoru krajského súdu nedostatočne zdôvodnený.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a príbratý účastník (TATRAVAGÓNKA).

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, žalobu zamietnuť a žalobcovi nepriznať náhradu trov konania. Namietal, že výrok rozsudku krajského súdu z pohľadu uvedenia dôvodu zrušenia rozhodnutia nekorešponduje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozsudku. Krajský súd v odôvodnení rozsudku podľa názoru žalovaného ani v náznakoch neuvádza dôvody zrušenia rozhodnutia súvisiace s nepreskúmateľnosťou rozhodnutia prameniaca z nezrozumiteľnosti rozhodnutia alebo nedostatočného odôvodnenia. V tom kontexte považuje žalovaný rozsudok krajského súdu za zmätočný, nakoľko z jeho obsahu nie je zrejmé, či vzhľadom na výrok rozsudku je potrebné konvalidovať odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia alebo vzhľadom na odôvodnenie rozsudku iba výrok žalobou napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o vecné posúdenie, žalovaný mal za to, že názor krajského súdu vyslovený v odôvodnení napadnutého rozsudku (... kontrolovaný mohol v danom prípade zrušiť použitý podprahový postup zadávania zákazky výlučne z objektívnych dôvodov, ktorými mohli byť výlučne iba nové okolnosti, ktoré kontrolovaný nemohol v čase hodnotenia ponúk predvídať ...) postráda relevantný právny základ. V odvolaní žalovaný ďalej poukázal na právnu úpravu podprahového postupu zadávania zákazky ako aj na smernice, upravujúce problematiku verejného obstarávania a na zodpovedajúcu judikatúru Súdneho dvora EÚ. Tiež uviedol, že kontrahovanie zmluvy, ktorá je výsledkom procesu verejného obstarávania, sa spravuje právnymi normami záväzkového práva, t.j. predovšetkým ustanoveniami Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Jednou zo základných a nosných zásad záväzkového práva je zásada zmluvnej voľnosti, v dôsledku ktorej okrem iného nemožno kontrahovanie záväzku právneho vzťahu jednej z kontrahujúcich strán jednostranne nanútiť. Uzavretie zmluvy si teda vyžaduje súhlasný prejav vôle kontrahujúcich strán. V intenciách vyššie uvedených skutočností je potom zrejmé, že v podmienkach slovenského právneho poriadku vzhľadom na zásadu zmluvnej voľnosti nie je a nemôže byť zakotvený inštitút právneho nároku jednej z kontrahujúcich strán na uzavretie zmluvy. Kontrahovanie zmluvy na verejnom obstarávateľom resp. obstarávateľom zadávaný predmet zákazky medzi verejným obstarávateľom resp. obstarávateľom a uchádzačom predstavuje finálne štádium procesu verejného obstarávania. Uzavretie zmluvy však podlieha režimu záväzkového práva, v dôsledku čoho nemožno verejnému obstarávateľovi, resp. obstarávateľovi jednostranne nanútiť povinnosť uzavrieť zmluvu. V súvislosti s uvedeným žalovaný uvádza, že názor krajského súdu zdôvodňujúci povinnosť kontrolovaného uzavrieť v procese verejného obstarávania zmluvu môže v praxi verejného obstarávania zaviesť disproporciu a to z toho dôvodu, že uchádzač, ktorého ponuka je vyhodnotená ako úspešná, nemá zákonom o verejnom obstarávaní stanovenú povinnosť uzavrieť zmluvu pritom v praxi verejného obstarávania je bežným javom, že konkrétny uchádzač v priebehu elektronickej aukcie „podsekne“ cenu pod svoje možnosti a následne odmietne uzavrieť zmluvu s verejným obstarávateľom ako úspešný uchádzač s najnižšou cenou zmluvy. Z uvedeného dôvodu žalovaný uvádza, že ak má konkrétny podnikateľ v pozícii úspešného uchádzača možnosť neuzavrieť s verejným obstarávateľom zmluvu, tak v záujme zachovania elementárnej proporčnosti by mal mať rovnakú možnosť aj verejný obstarávateľ, respektíve obstarávateľ. Stav kedy by mal mať povinnosť uzavrieť

zmluvu výlučne verejný obstarávateľ, považuje žalovaný za disproportčný. Ďalej žalovaný v odvolaní zdôraznil, že ak by teória krajského súdu, založená na legitímnych očakávaniach podnikateľa mala byť rozvedená konzekventne do dôsledkov, tak by v praxi nebolo možné, aby verejný obstarávateľ po uzavretí zmluvy s úspešným uchádzačom tento zmluvný vzťah bezprostredne po jeho uzavretí z dôvodov upravených v zmluve, resp. upravených normami záväzkového práva ukončil, nakoľko legitímne očakávanie, o ktorých pojednáva krajský súd by sa konzekventne nemali vzťahovať len na samotný akt uzavretia zmluvy, ale aj na reálne plnenie tohto zmluvného vzťahu, nakoľko dodanie obstarávaného tovaru, služby alebo stavebnej práce predstavuje primárny „leitmotív“ účasti podnikateľa vo verejnom obstarávaní. Konzekventné poňatie princípu legitímnych očakávaní by však v prípade uzavierania zmluvných vzťahov v procese verejného obstarávania neumožňovalo verejnému obstarávateľovi resp. obstarávateľovi napr. bezprostredne po uzavretí zmluvy túto zmluvu na základe legitímnych dôvodov rozviazať, čo je podľa žalovaného neakceptovateľné, nakoľko by to znamenalo úplnú elimináciu zmluvnej voľnosti pre verejného obstarávateľa resp. obstarávateľa. V kontexte uvedeného je preto potrebné podľa názoru žalovaného posúdiť aj druhú stranu mince aplikácie princípu legitímnych očakávaní, nakoľko jeho aplikácia v procese verejného obstarávania výrazne eliminuje zmluvnú voľnosť štátu a samosprávy pri nákupe tovarov, služieb a stavebných prác.

Pribratý účastník (ďalej aj účastník) v podanom odvolaní navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že odôvodnenie zrušenia postupu realizácie zákazky uviedol vo vyjadrení k námietkam zo dňa 4.4.2011 a podľa jeho názoru je postačujúce. Jednak bolo zistené nehospodárne nakladanie s prostriedkami a taktiež bolo zistené, že v dôsledku nesprávneho odhadu výšky hodnoty zákazky bol uplatnený nesprávny postup verejného obstarávania. Ak by účastník predmetné verejné obstarávanie nezrušil, došlo by k porušeniu zákona, respektíve obchádzaním zákona a vystavením sa účastníka sankčnému postihu v zmysle zákona o verejnom obstarávaní z dôvodu, že vzhľadom na reálnu hodnotu zákazky mala byť táto zadaná ako zákazka s nízkou hodnotou. Samotná sociálna implementačná agentúra dala účastníkovi za pravdu, keď na základe jej rozhodnutia pre nehospodárnosť pôvodnej ponuky oznámila účastníkovi, že prostriedky na financovanie položky č. 8 nebudú preplatené v požadovanej výške. Nakoľko dané rozhodnutie malo dopad na očakávanie účastníka o výsledku verejného obstarávania a na jeho ekonomické zázemie, rozhodol v zmysle vyššie uvedeného a zákona o verejnom obstarávaní o zrušení napadnutého verejného obstarávania. Ďalej uviedol, že zákon o verejnom obstarávaní v žiadnom ustanovení neuvádza, že by neuvedenie požadovaných náležitostí v upovedomení účastníkov o zrušení použitého postupu zadávania zákazky a nepreukázanie relevantného dôvodu na zrušenie použitého postupu zadávania zákazky malo mať za následok automaticky neplatnosť a neúčinnosť samotného úkonu zrušenia verejného obstarávania. Keďže úkon účastníka, ktorým bolo zrušenie verejného obstarávania nebol nezákonným, považuje účastník žalobu za nedôvodnú. Pribratý účastník ďalej uviedol, že podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na uplatnenie postupu podľa § 250f ods. 1 a 2 OSP. S poukazom na koncentračnú zásadu tiež namietal, že žalobca mal spolu so žalobou predložiť súdu všetky dôkazy vrátane listinných na preukázanie svojich tvrdení. Uviedol, že preto sú namieste pochybnosti, či krajský súd v danom prípade postupoval v súlade so zákonom, keď sa pri svojej rozhodovacej činnosti riadil dôkazmi predloženými po lehote na podanie žaloby a po uplynutí tejto lehoty pripustil zmenu petitu.

Žalobca sa písomne vyjadril k obom podaným odvolaniam.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia žalobcu. Uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou, uvedenou v odvolaní žalovaného a má za to, že rozsudok krajského súdu je správny a odvolanie žalovaného je nedôvodné. Zopakoval tvrdenia žaloby a predchádzajúcich podaní vo veci s tým, že rozsudok krajského súdu obsahuje jednoznačný a podrobne odôvodnený právny názor, ktorý rešpektuje princípy verejného obstarávania definované v § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, princíp právnej istoty a nevyhnutnosť logického uvažovania a prihliadania na podstatu a účel právnych noriem pri ich výklade a aplikácii. Nestotožnil sa s názorom žalovaného na aplikáciu súkromnoprávnej zásady zmluvnej voľnosti a jej dopady na povinnosť obstarávateľa uzavrieť s víťazným uchádzačom zmluvu na realizáciu zákazky, pričom poukázal na to, že

zákon o verejnom obstarávaní rieši osobitné právne vzťahy a preto vo vzťahu k verejnému obstarávaniu majú jeho ustanovenia prednosť pred ustanoveniami ostatných právnych predpisov.

Vo vyjadrení k odvolaniu pribratého účastníka takisto navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil a aby zaviazal pribratého účastníka na náhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia žalobcu. Mal za to, že tvrdenia pribratého účastníka o zistení ne hospodárneho nakladania s prostriedkami pribratého účastníka a štátu nie sú pravdivé a tvrdenia pribratého účastníka o snahe šetriť verejné prostriedky sú tendenčné. Tiež uviedol, že pribratému účastníkovi v danej veci nešlo o peniaze z verejných zdrojov, ale výlučne o peniaze vlastné a pribratý účastník chránil výlučne svoje súkromné záujmy. Vytýkal pribratému účastníkovi, že právo vyjadriť sa k veci nevyužil, resp. využil nedbanlivo v konaní o námietkach. Ďalej uviedol, že mal za to, že ním dodatočne predložené listinné dôkazy sú súčasťou administratívneho spisu a petit žaloby nebol dodatočne rozšírený ani ho súd neprekročil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie ktoré mu predchádzalo v medziach podaných odvolaní (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP). Dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého (dočasnou) súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že pribratý účastník (TATRAVAGÓNKA) realizoval verejné obstarávanie na predmet zákazky „Dodávka tovaru v rámci implementácie projektu Cielovým vzdelávaním a rozvojom pracovníkov k adaptabilite podniku“ postupom zadávania podprahových zákaziek podľa § 99 zákona o verejnom obstarávaní. Komisia na vyhodnotenie ponúk identifikovala úspešného uchádzača, ktorým sa stal žalobca,

čo mu bolo oznámené listom z 12.1.2011. Listom z 28.2.2011 zaslal pribratý účastník žalobcovi návrh kúpnych zmlúv, ktoré sa týkali predmetu zákazky „Dodávka tovaru v rámci implementácie projektu Cielovým vzdelávaním a rozvojom pracovníkov k adaptabilite podniku“ a súčasne mu oznámil, že na základe konzultácií s príslušným riadiacim orgánom a to Sociálnou implementačnou agentúrou Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny pre operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia nebude verejnému obstarávateľovi TATRAVAGÓNKA a.s. preplatená cena za dodanie položky číslo 8 „SW - vzdelávanie“ v hodnote, ktorú uviedol žalobca v ponuke, nakoľko ním navrhnutá cena niekoľkonásobne prekračuje rozpočtovanú sumu určenú pre túto položku. V uvedenom liste pribratý účastník upozornil žalobcu, že na základe uvedeného je možné podpísať zmluvu o dodaní tovaru bez zahrnutia danej položky do predmetu dodania alebo podpísať zmluvu, v ktorej je položka číslo 8 „SW - vzdelávanie“ ocenená prípustnou trhovou sumou. Pribratý účastník požiadal žalobcu o zváženie oboch možností a výber jednej z alternatív s tým, že v prípade, ak žalobca nebude súhlasiť ani s jednou možnosťou, bude predmetný postup zadávania zákazky zrušený bez uzavretia zmluvy. Následne (3.3.2011) bolo predmetné verejné obstarávanie zrušené podľa § 46 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní z dôvodu, že sa zmenili okolnosti, za ktorých sa verejné obstarávanie vyhlásilo. V uvedenom liste pribratý účastník tiež uviedol, že na pôvodný predmet zákazky bude vyhlásené nové verejné obstarávanie, ktoré je schválené nadriadeným orgánom MPSVaR SIA - Sociálna implementačná agentúra pre operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 189-6000/2011-ON/54 zo dňa 14.7.2011, ktorým rozhodnutím žalovaný správny orgán podľa § 139 ods. 2 písm. g/ zákona o verejnom obstarávaní nariadil kontrolovanému (pribratému účastníkovi - TATRAVAGÓNKA a.s., Štefánikova 887/53, Poprad - ďalej aj kontrolovaný) odstrániť protiprávny stav podlimitnej zákazky zadávanej postupom zadávania podprahových zákaziek na predmet zákazky „Dodávka tovaru v rámci implementácie projektu Cielovým vzdelávaním a rozvojom pracovníkov k adaptabilite podniku“, a to oznámením uchádzačom o dôvode zrušenia použitého postupu zadávania zákazky na uvedený predmet zákazky a oznámením postupu, ktorý použije pri zadávaní zákazky, do 30 dní od doručenia rozhodnutia. Týmto rozhodnutím žalovaný rozhodol o námietkach, ktoré podal žalobca podľa § 138 ods. 2 písm. g/ zákona o verejnom obstarávaní proti úkonu kontrolovaného inému ako uvedenému v § 138 ods. 2 písm. a/ až f/. Žalobca namietal, že kontrolovaný zrušil verejné obstarávanie podľa § 46 ods. 2 zákona o

verejnem obstarávaní z dôvodu, že sa zmenili okolnosti, za ktorých sa verejné obstarávanie vyhlásilo a súčasne oznámil, že na pôvodný predmet zákazky bude vyhlásené nové verejné obstarávanie.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, po ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva ide.

Súd je garantom dodržiavania zákonnosti správnym orgánom. Rešpektovanie princípov zákonnosti musí vyjadriť v rozhodnutí (ktoré je výsledkom preskúmania rozhodnutia správneho orgánu) tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné v konaní pred odvolacím súdom. Závery súdu o zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu musia byť preskúmateľné a ich základným predpokladom je dostatok dôvodov, jasná formulácia a priradenie ku konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. II. ÚS 6/0, z 13. marca 2003).

Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP. K zrušeniu došlo výlučne z procesných dôvodov (...rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov...). Následne v odôvodnení rozsudku sa však už krajský súd nezaobera nepreskúmateľnosťou ani nezrozumiteľnosťou rozhodnutia, ale vecnými dôvodmi žaloby (predvídateľnosť spôsobu, akým orgán verejnej moci uplatní právnu normu, určenie hodnoty zákazky, zákonné povinnosti verejného obstarávateľa a obstarávateľa pri výbere zmluvného partnera, splnenie resp. nesplnenie objektívnych dôvodov pre zrušenie výberového konania na predmet zákazky, formalistický postup žalovaného, neberúci do úvahy legitímne očakávanie žalobcu, stanovenie špecifických podmienok na dodanie predmetu zákazky kontrolovaným). Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného krajský súd vyvodil, že žalovaný konštatoval nezákonnosť v postupe kontrolovaného, ktoré videl v materiálnych pochybeniach a potom nebolo krajskému súdu jasné, prečo žalovaný vo veci nariadil iba formálne procedurálne úpravy. Z uvedeného hľadiska bol postup žalovaného podľa názoru krajského nedostatočne zdôvodnený.

Keď krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP (Súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov), v odôvodnení rozsudku sa mal uvedeným dôvodom (dôvodmi) zrušenia náležite zaoberať. Ak krajský súd chcel hodnotiť zistený skutkový stav v tom zmysle, či TATRAVAGÓNKA v konaní o vyhlásení verejnej súťaže postupovala v súlade so zákonom, keď z dôvodov, na ktoré vopred písomne žalobcu upozornila, zrušila postup zadávania zákazky bez uzavretia zmluvy, teda ak krajský dospel k záveru, že sú dané aj iné (vecné) dôvody zrušenia

preskúmaného rozhodnutia žalovaného, bolo potrebné do výroku rozsudku krajského súdu uviesť aj iné, ďalšie ustanovenie zákona (§ 250j ods. 2 písm. a/ až e/ - Súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby došiel k záveru, že a/ rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, b/ zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, c/ zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, d/ rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, e/ v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia).

Odvolačný súd považuje za potrebné dodať, že procesným právom účastníka konania je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu náležite odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Znamená právo účastníka na dostatočne presvedčivé a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia (tu rozsudku) a porušením tejto povinnosti sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu, vyplýva aj z judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva.

S ohľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolačný súd sa však nemohol stotožniť s tvrdením žalovaného, že s poukazom na koncentračnú zásadu mal žalobca spolu so žalobou predložiť súdu všetky dôkazy vrátane listinných na preukázanie svojich tvrdení a preto sú namieste pochybnosti, či krajský súd v danom prípade postupoval v súlade so zákonom, keď sa pri svojej rozhodovacej činnosti riadil dôkazmi predloženými po lehote na podanie žaloby a po uplynutí tejto lehoty pripustil zmenu petitu. Dodatočne predložené listinné dôkazy mal krajský súd k dispozícii hneď po zadovážení administratívneho spisu, lebo sú jeho súčasťou (ako to správne poznamenal žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného). Podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia mu veci na ďalšie konanie. Ďalší návrh v petite (...pričom zaviazal žalovaného...) nie je v správnom súdnom konaní vykonateľný a preto sa naň neprihliada (§ 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP). Krajský súd postupoval správne, keď o zmene petitu nerozhodoval, lebo nedošlo ku žiadnej zmene petitu s ohľadom na špecifiká správneho súdnictva (Piata časť OSP); v spise sa nenachádza rozhodnutie krajského súdu o pripustení zmeny petitu, ako to tvrdí žalovaný.

V ďalšom konaní krajský súd vec opätovne prejedná a v súdnom preskúmaní konaní vyhodnotí zistené skutočnosti a namietaný postup. V dôvodoch svojho rozhodnutia sa dôsledne vyporiada nielen so všetkými žalobnými dôvodmi, ale tiež zväži, či námietky žalobcu vrátane aplikácie príslušných právnych predpisov sú opodstatnené. Predmetom konania v predmetnej veci totiž bolo, či v súlade so zákonom bol postup zadávania zákazky zrušený bez uzavretia zmluvy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného je povinnosťou súdu vychádzať zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250 i ods. 1 OSP). Vytýkané pochybenia mali za následok, že najvyšší súd nemohol rozsudok krajského súdu ani potvrdiť ani zmeniť. Preto bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3, § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c OSP).

Podľa § 250ja ods. 4 OSP a § 226 v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.